

Denk.

Jan Münz

Denk I.

Quod sevis byl

rapočat dne 17. VIII. 1936 a končí dne

Jan Mirek

Audax omnia perpeti
gens humana ruit per resum nefas.
nam nescius est nescium fugere et sapientia prima
stultitia caruisse.

(Horatius)

17. III. 1936. Čtvrtek

Nědy jsem myslel, že jest již příliš pozdě na to, abych posal
práti svůj vlastní deník. Doprve když jsem přečetl Gideho roman
"Nedokončené vykoupení", poznal jsem, že nikdy nemůžu poslat Gide,
kterého pokládám za vynikajícího spisovatele, jehož svůj deník od
roku 1914 má vlastně i vlastní život. Počítal jsem, že mohu poslat
jeho deník sám, neboť jde o jeho vlastní výkyvání, ale pastří to jí
že mu poslat deník nerozumí, až když ho samy uvidí, pak ho docela.
Buď mi to sice na začátku působil obdiv, doupán však, že
si tedy myslím a buďkolež se mne každoumu ráno své razítky.

Dnešní den sám byl poněméně dosti pohnutý. Počalo to projevem
nebolesti mezi profesorky německy, posuvadě se často při mytí rukou
mezi. Mám však zároveň sklon smát se právě ve chvíli, kdy je nejdřív
za pokoji kaclorati němečtí prezidenti. Odpoledne jsem byl hrát
u mého kolegy Mikoláše Karla, jenž je s ostatními kamarády (Hrocl,
Chvalal). Jako opojenek při takové příležitosti jsem se sálal všechny vše
méně spalujivou. Dopadlo to tak, že můj nejlepší přítel Chvalal,
se zbratněl posuvaděc se nechel nechat okopat. To na mne působilo způsobem nelišitným. Také jsem se s mím
pak vícere na košu v Pražské ul. a tam mi řekl, že se diví, že de-
láme se sám sám o karcuho blázna. Opravdu vyskytuji se u mne i takovou
malost: jednou filosofuje jak sedemnáctiletý člověk, poslouchá plakání
jak malej dítě. Bohudíky převrácení u mne spíše sklon k vaku.

mu. Zapoměl jsem ještě poznámení, že včera o přeslávce se se mnou havíř profesorka De Kahovcová, jako v opalce za to, že jsem s mým doktorem tančil na důstojnickém večíku. Třídu mne dala na sledovanou na plzeňského odbočky, na který se již když Tančím vzdávám a do klavíru rátejík. Po dnešek koncem, jest na 12.12 v noci.

18. III. 1936. Pátek

Dnešek sliboval byť dnem klidu a ará na výjimku o českém, kdy nás pí prof. Palová překvapila svým zkoušením, jímž také byl. Odpoledne jsem vzdor putoval v ulici dol do kuchyně a mánil se tam vypadat nejaký zajímavý sociologický spis. Objevil jsem pouze jednu. Dan kuchyně Blaha se jako obvykle chystal ke mně velmi milé. Tedy den skončil dočer.

19. III. 1936. Sobota

Den když jsem rájel velké vklamání! Upravovali jsme českou kompozici, z které jsem najistlo cíkal jednu volku, ale měl jsem prosím „dobrou“ s.j. vloha byla osudna jako žádounka. Doufajme, že to bylo pouze sotocem na vyměšané čárky; očekával jsem a sponu poznámkou, že obsah vlohy nemí pouze písničky. Také jsem vylkla, že na vše se dívám což socialista. Nemohu to pochopit, poučenec jsem se nikdy hluboce o socialismus nezajímal. Musím se mějtejím radikálním způsobem odmítnout vyměšávané čárky, prostože mne lo jíž zatíma vadili.

Dnes je tomu právě rok, co habická v Národní radě uvedla svůj výh
ránu při myslí! Až dosud jsem již počátku neuvedl, že je
jíž na svém světě. Bylo to i slavné prosto, ke maloboky přijela
do Říbramí a já jsem ji měl nanejryš dražit do ruky;
někdy ani to ne. Tiské malinka sedě pořád krov, všechno. Až do
nynějška zcela ztratila paměť malobokou.

Musím se stále slyšet z hlasu své počáteční nálady. Mne někdy
zakrývá nevšední reakce až příliš demokratizují. Jistě to velká chyba pro
říval, ve kterém obyčejně nevíš čeho převládat. Právě nebudu smíš
si bydlat jistě ~~svým~~ a dobrým výhledem, ažpon, mni se nechá
zakrýt takou taku.

Tědy holet přinesl z Národní radě nový oblik mání a něj nekou
radost. Jen nejake resa, ale mání dojde k tomu jistě lepší slavnou
přisánecí. Chci jsem ho kasmilat resa na "Roku pře hru", mni mák mne
nepusili a tak jsem řel spal. Dalo se do díly a pesí kope.

20.10. 1936. Neděle

Tato neděle byla promarněna. Ráno, když jsem uvidel, že doba ještě
národní komise, myslí jsem, když si ažpon pekně zahubím. Ale lid
nebyl dostatečně silný a klystičky nebylo otevřeno. Tak jsem ale odpo-
ledne procházel Pražského. Tu tam jsem až učkal kum uhnal výma.
Debatoval jsem s každou, zda ještě správné, že Žembla (spolužák) chodí
stále s Alenou Wellerovou s něčím v její malé. Ja jsem tvrdil,

že to vypadá jako výkna známost. On má to, že se o Alenu nebojí
poněvadž je to rozmáma dívka. Ale en général to správne není. Tím to
skončilo. Někdejšou sed původy všechno řečel tak nevhodně, že
člověk neví, co ještě správne! Neleli byli obecně toho staromodní a to
supermoderní a mne opět nedá správnu. Knižnice. Teď si celou
proloží man silně holé hlavy, jako už vždycky ne.

P. J. rozchodoval se, že na dálšejší ples nepřijde, poněvadž je pravděpodobně
a hned malo v úterý je Jungmann. Nesnaž se na to, aby se pečlivě
dal do pořádku.

21. XI. Pouček.

Obravoval jsem matu až do a mě jsem sice se ženlíkem zlepšil
známku, ale byla to avoká, poněvadž jsem špatně napsal konzervou něči,
ačkoliv jsem myslil, že ji umím. Odpolečku jsem byl beznosit. Místo mít o čestinu
říčnické vyučování, kde přednášel celou hodinu a ještě neobsloučil.

22. XI. Meray.

Mě kase mluvám mít ke každé kompozici jednošku. Z latinské jsem měl
chvalilebnu. Meti jsme do 1., poněvadž rázemají dnes ránoční prádelny.
Mě jsem upravil kopí do Anglie a dosud jsem, že to ^{činnou} dostane ještě
o vánocích. Po obědě jsem tel beznosit a kuskal jsem na kluxisti až do 4.
Později jsem se obravoval a hledy mne mohly, tak jsem se kopejkal
a docela se mne tam libilo. Mezi tím přijel Karel a samozřejmě se
byl posíval na kluxisti a skočil sluky.

23. III. 1936. Štúdia.

Dnes jsem po celodenní práci vypravil dopis Hlestinským. Dopoledne jsem se s mimi
naše řídka sejde v pražské ulici, ale nepřítel nikomu. Tady musí přemíhat domu.
Dobrý se do místní a pak působí muk. Na chvíli jsem rázec měl, posíláme tam
byly jenom malé aktu. Tento jsem pro nich nenechal mít.

24. III. 1936. Čtvrték.

Yest to bylo Štúdy den, ale průběh měl jako každý jiný. Dopoledne jsem
řekl kase do Pražské a setkal se s Horou Lářem. Horuškovi jsem dalo
a ten mi mluvčí povolal na odpoledne, aby odmítl jít autem do Říčan
pro řeck. Díval jsem, kolik jsem chtěl povolat dnu a mluvčí občasovař
mi s nejistinou venkovem. Dopoledne jsem tedy k nim přišel prověřen
jako člen a po delším čekání na auto jsem se vyzpravidl. Kase se
nakládalo jako obyčejně každou a deset, ale někde mi mluvčí řekl tak
krátky, posílávající do jeho velmi rychle. Když jsem jeli zpět, mluvčí
jsem pouze jednou naboural. On jsem všík přední bradou na levém
kole salounu více a tak při náhlém zahradnímu mluvčího řeči co dal,
aby vyzkoušel.

Téden nebyl už tak vzdálený, dokonce jsem byl mimo dál Karlov
přes řeku každoucuhou souhlasu, ale skončilo to velkým rozhodnutím.
Násilky pro mne neplatily.

25. III. 36. Pátek.

Dopoledne jsem byl v salounu v Biografu na Dobrodinci člověk psů".

Ye lo film sentimentálně rámcem, aby má zakončení hejnko rámcové.
Málo mou náladu nepotrácel. Pak jsem chodil až do sálky s holkami.

26. III. Goleta.

Dopoledne jsem se setkal se svým ideálním kamarádem v Pražské; s tří Růžkovou. Pojil jsem se k nim a pozval je na Silvestra na hranice. Chetl jsem na odpoledne něco mít, ale marně. Tel jsem deky kousků.

27. III. Goleta.

Dopoledne jsem se opět setkal s nimi a oholce jsem jim pojel český. Výsledek byl negativní. Dopoledne jsem byl hodinu na procházce smalinkou. Řekl jsem jí, že jsem český pojel a malinka hned vyslovila ohary, zdaže dospívam k této nektářské lidé. Nejde o vypuštění kruh zahrada ji kultivování. Znám, že se mi to nesloume. Pak jsem řek kousků.

28. III. Pouzdro.

Obyčejný den. Dopoledne v Pražské odpoledne na klavíristi.

29. III. Mazy.

Náš konzalatval, že mám velkou týmu a nazdil, že mám co nejméně chodit ven. Ale všechno po nás Lada. Chtěl jsem se sednout a říct klibutovou abychom si odtud českého opatrnosti nejaké kousky po domácí cestě. Tma nebyla dobrá. Malinka její mas kouzela dala nám něco se stromčeku a poslala nás na "Nový rok" k E. Sam kousků. Byly jsme kousků, ale pak jsme se (Ladou) natáhli a vedli se domů. Dopoledne jsem vlastně nechel kousků. Vážně my mluvili ale Ladou, řekl, že na kouzeli je jiný můj ideal

tolik Tannenmann-ova, sebral jsem knoflík a řekl. Do doreu jsem se smál až po b. h. Rečka se všechy den přejícečas.

30. VIII. Čtvrtek.

Dopoledne jsem se vyzvednout řečel i s Ženou kou. Prádlem jsem měl oblečenou smalinkou, k čemuž tomu, kde se měl napsat na Neum Jakub. Oba řečela, že ne, a já, že to je gramaticky správne. Hodně ji to rozbolo, takže po mně hodila dřív dopisem. Ya jsem se rozháil a my odpočítavajíme výrosl. Pak se to rozbolo. Věz jsem řel na klavír, a když skoro halo. Byla tam větší parla. Kratičky na pomoc a t. s sebou, při tom se ale řečela dal od ostatních. Pozoroval jsem, že má postobné plachou povahu jako ja.

31. VIII. Čtvrtek.

Dnes je Silvestra! Váš o sobě se mělím už jak plavušku, pouze se šířím, posírátec rečeck budu tančit. Po obědu jsem řel na led. Byla tam parla jako obvyklé. Když jsem se rozhával, abyž řel domů, říla t. když a řekala až jsem byl holoř. Tak jsem se sebral a dobrovolil ji. Olára Silvestra se mne tak nelíbila, jak jsem cíkal. Žadala se mně se veselost příliš mirela. Bavit mne pouze tanec. Nejmílačší člověk násí společnosti, sestřenice Léonine, byl hodně veselý. Mladala až! při tančení! Po sváti jsem řel domů.

1. I. 1937. pátek.

Byl jsem v biografu Králi Chaplinovu „Moderního času.“ Yelo a Lazarický film večáku, zahracený proti výnejším pohybtům v Americe. Ale jak

8 V informacím níž věstou a biografu se začala do mne kávání. Překrapilo mne to moc. Vysadil jsem rukou s karty a vymekal se. Když se pak k němu kávila, upozornil jsem jinu nerodnou dívku. Když si pak dokázal legraci, že jsem byl uveden do rozhaku, ale já si toho vzdorovat nejdří.

jsem se pokoušoval, malo dalo mu rozumet. Pak jsem broustil.

2. I. 1934. Doboda.

Mám stále hánou maladu ne od Silvestra. Je tak nervózního druhu, že nemůžu, čím to je. Možná tím, že mali řečka oajek a jsem sám i kávem doma. Tice říká, že Gabba má velmi klukisté, se svou vilou. Ya' jsem cítil až do 4., a když přišla T., řek jsem taky. Dva si rozdělila sukni. Bál jsem se, jak a do tak pravna, že to volva říjde správně. Nečekám ji doprovodit, ale na moště přes nadraží, kaskelkou jsem klas její malky, což mne pěkněto k ústupu.

3. I. 1934. Něděle.

Dopoledne jsem řek do práce, aby se sešel s Ladou. Poškal jsem T. a ehet jsem ji horší zastavil, že bylom se smíšili do biografu, ale vše jsem ji uvěřil. Dopoledne jak jsem cítil nepřista. Tak jsem vyslal doma a neil se. Nečekal Karel a přijel otevřít. Tresí!

4. I. 1934. pondělí.

První den školy v novém roce minul řádně, neckouslo se. Doplohané v 5 jsem řek naprosti T. Poškal jsem ji s její kamarádkou. Připojil jsem se a myslil, že každá mámeš se rozjezdu, ale milá vlaounka ji vyzvala, aby si dorofa pro občas. Vymýšlěl jsem doprovodit až k Pavel Širok měl jistě řekou, legraci, když jsem ho předal. Ya' ovšem neměl, co si myslí.

5. I. 1934. úterý.

Dnes ráno, jak ohryzle stala T. u vchodu do školy a mohuvala a

na mne, ale co mne to jeplatne. Den byl vůbec neobyčejný. Včera jí jela malinka. Dneska mne měkkou smokingovou košili, sjetentou rukavice a pékou kravatu. Další přesina k rákosu.

6. I. Chvěla 1937.

Zas máme prakano. Počas rozhodnutí je nesváteční. Mame' si, ale je velký mrt. Na korsu jsem oddal mluvicí, ale zbratil jsem ji. Aži se dospělme na led nepřistát. Pracell jsem „Budha říje“ od? Morand-a a moe se mne do hrdlo vyma cílkové tragické pojetí.

7. I. 1937 Chvělek.

Ta prof. Němcová jsem si přejíl Aristotelova „Politik“ český. Dne mne chce dát ještě ricky text, abych ho mohl porovnat. Ya jsem přiznal, ale při mecenášově lektivu to byla vlastně lex. Príčesopis nebyl. Tácha jí má malomenou rukou. Príčesickýho evičenel snaxil jsem se ke všeck sil naváhal debatu, ale nestalo se. O Němcové jsem se moc dospálil na žiran. Nevedl si rády se storem, „Flöle“ a kdež mu napovídali, flotila. Byla k dobu velká legrace a Bramborová se plala, co se dělaj a Karel nejd, když jí mu vše napovídám spátrat. V 5 mi se nedalo a řek jsem do praxiski, abych se selhal s t. ale svou opakuosí jsem ji nijm. Na mne přišla rákosou maladu až mne do muk. Kynora budu mili řečnické orléem. „Kleníšte už ruce rozeslo a přej!

8. I. 1937 Rašek

Den kdy jsem mi neudal. Pouze jsem se lehl na židlo.

9. I. Chodba 1837.

Některý slavnostní den Karel nám přivezl pekný kalendářík, ale dlel
s ním sakové skály, až nám to mukalo koženku. Těžer jsem byl na
důstojnickém reprezentačním plesu. Dnes se nám líbil. Míšla na tanec-
rání dor. a obecněho částečně disloquované. Kahovcová měla koncertní
řáby, které ji slušely! Jedna neprájemná věc byla, že se mimo spustila
krav k nosu. Českou besedu jsem tančil s Něhou Šimorovou a vzpomínal
jsem na naše první tanecní vt. 1834. Pam prolektor plesu dirigent
Kolářek se mi moc nelíbil, ačkoliv měl mnoho leckdyž vynikajících
Nejaky jeho mladší ženitury (možná syn) byl hrdobní plesu. Sídal
po salónu jako kůň. Těselost je mi lehká, ale všechno moc rychlá. Sklikel
jsem opět další venku, že dobře tančím. Hudba (Kocíjs) nebyla nejlepší,
ale občas hrála ~~de~~ ^{českou} valčíky. Mámu sem dojem po Kahovcové
se líbí nejmíladším užití zdejšímu ~~po~~ nadporučíkovi Schueberovi.
Těkal jsem, že na galérii hudeb T., ale kde mičlu me.

10. I. 1837. Neděle.

Ráno jsem vstal jako obvykle a jdu nasmírat se a říct do Františkovy. V lázních
jsem se smukal na vl. na křižovatce. Do té doby jsem chodil jak matola.
Pak ráno jsem se zas probudil a jechal na bruslék jah blázen. Za to
jsem řekl svatému a řekl jsem ráno rapsál.

11. I. 1837. pondělí.

Prof. Žáčka se zas objevil ve škole s obvazanou rukou a lepravou. Když se
podělal levicíkem dělali jsem si z něj degraci. On se nici smál, ale bylo

videt, když ho to holi. Dopoledne jsem celkem mě měděl a několik hodin bez spáče.

12. I. 1834. Mlýn.

Dnes večer je Yungmannův bál. Neškole se do projevu velkých slavností nevyřízl kvůdce. Této výzvy neodstoupil tanecník a setkánímu dorohlik tančil. Po skladu hostinu jsme ještě narychlo napali různou kompozici. Veselo a bravala jsem bylo dost. Dopoledne bylo ve knamenu připravováno všechno nebyl zahoden a nejd. Nasív se také chystali a dalo mne to mnoho práce, než jsem přišel k přípravám, aby přišli ročas. V 5 h. jsem řekl ještě na hod, proložku tam byla. V 3/4 8 jsem byl již o Sokolovce a mražil. Díky katalájemi jsem řek v průvodu měděl a real náš „památnou“. Pak se hned tančilo a mukli kum přišli náš. Cítil jsem hojně a s maloklínovou tanecničkou jsem tančil avšak. Byl tam také Mareš Falorov. On vypadá a tanecuje podle svého kritiku. Pravdu se dívám, jak se může někomu líbit. I mu jsem také tančil a docela dobré havíl před soudkou. Rikala, že jsem tehdy vypadal, jakoby mne někdo na Yungmannu dvouřad prohlížel. Za to celos jsem se nevzdal svého matričního havíla jak sebe, tak svého společníka a doulafáma, tedy někdo pošarilo. O půlnoci náš odcestli, když co jsem já do sebe sypal různou. Byl jsem také na galerii mimořivě. ale bylo jsem odessel, protože jsem zpocetorul, když jsem měl nějakou dobročinnou osobu. Domů jsem odessel po polenne.

13. I. 1834. Mlýn.

Mnělám ráno nebylo příliš nadřezené. Matinka měla spalovou náladu,

proloře také se se svá myjí skoro nehnul, ač to bylo napasné. Pravde po-
dobně neměl našadu. Myška s výbukala, že jsem nepřivedl aspoň
na chuti k nim na svihumu. Ya ovšem nerozděl, ke je to tak nutné
a kdy mne do mize. Dopoledne jsem si přebral. Prodelel jsem navštív-
nil Gašen. Ještě spal a Monika Láša s ním. Smívají se mi a na
led. Byl jsem sam plaský zám. T. se přistá pouze ohnul, když
ma' podkrajkem slepě ročivo. Včerej jsem řekl boky spal.

14. I. 1834. Pátek.

Probudil jsem se k podivu boky ve 4.4. Neškole to bylo vesel! Čel jsem
s Gašenou v 10 pro obětiny do sklepa a pak jsem si do levného s plnou bedoun
kolem roztířil, kdež na nás vyvalovali oči. Pak ve 11, když jsem řek
domů, mne kastavil red. Dvočák (syn skladatele Dvočáka) a ohnil se, když
si sami nosíme obětiny. Vyločil jsem mu, když je to pro legraci. Nevím
zda to myšil, varič nebo jen tak. Dopoledne byla rana legrace ve škole.
Byl jsem jako obvykle napomínaný pánem Černínským, že se směju. Povídala re, že
pololetní frakcionář budou bohat být. To by bylo obleomné, když by
nám ovšem nevalořili samé opakování.

15. I. 1834 Pátek

Zítra máme oznádal české obsahy z domácí čísky. Nemáme
všechny jako asi hradby a doupair, když to odpadne dobré. Domácích
opakování je doslo. Byl jsem asi hodiny venku a pak vas k něj.

16. I. 1834. Sobota

Učil jsem učitelskou aspoň jednu opakování, ale nustalo pouze při německém průkazu. Navštívil mne Ladislav Pavlov. Tak jsem hráli chvíli karty a potom jsem si řekl koupil nejaké noviny. Polkali jsem Vlastu Prokopovou a obě ženky se probalila o hodinu.

17. I. 1834. Neděle.

Dopoledne jsem něčí Karla matematiku. V 11 jsem byl v Praze. Dopoludne jsem se něčí a v 5 jsem byl s matinkou venku. Nečí rasnečku.

18. I. 1834. pondělí.

Ně škole nici nového. Byl jsem k předloženího opakování. Něčí jsem vše, až na lezassová něčí a Štěla i solo mi lezase. Tak jsem řekl od tabule, vypravovali mne kluci, učitelská muou posmek na expozici: kani se hnes! Doufajme, že to dopadlo dobře. Dopoludne jsem se něčí vzdálenou a rokhoď jsem se, že celou čestinu návštěvníka kůžka dopoledne.

19. I. 1834. úterý.

Opakování německé literatury. Byli včetněni i loci. Jinak nici nového. Čestinu jsem se naučil. V 6 jsem se byl podivat na loci Jezuista kani a Bartosovou, tak jsem chosil svůj dož kolmíkůvstě a bavil se.

20. I. 1834. Skřda.

Z Českiny jsem se dal dobrovolně, ačkoliv jsem se při klášterní hali, kde budu vyrovnat, celkem jsem to umí. Jenomž jsem ji musel vylovit co myslím slovem „proliklerikální“ a vzdružitko do nečestnosti. Odpoledne jsem už stál ještě dlost něčemu! Chci se dát vyrovnat někomu z Českiny.

21. I. 1834. Člvelek.

Při rčidle jsem se nic kláštral, ale on nikolo dobrovolně nevyroval. Psal jsem českou kompozici. Byla dvě themata: Vývoj umění podle Hostinského a Sofistik. Psal jsem to druhé a daval pozor na lečky a dárky. Velké politické mi křesobilo zcelodumní, když jsem řekl „prádeli“ se píše s „i“ nebo „y“. K mému velkému překvapení jsem byl vyrovnán na literaturu z Německa; a vpadlo to dočka.

22. I. 1834. Člvelek.

Konečně jsem byl aspoň k lalinu a muzet. Máme při napsání velkou 1. Směrili jsme se parla, když je moh, pojedou na lyžích do Berl. Na to konalo jsem namakal lyže. Jinak jsem nedělal nic, leda si přečetl zeměpis. Zapomenut jsem včera napsal, že už jsem Beckebornové jsem očel učárku z Moliérovra: „Le bourgeois gentilhomme“. Rodoval jsem se, když to přečtu očel a příští Člvelek mám tu knihu doručit.

23. I. 1934. Chotola

Ze kempingu jsme nebyl a tak jsme vlastně nezdál náš představení
v semestré gymnasiu. Dopoledne bylo rekvizitní lyže. Měly být
také jsou tak velké, že rázavý pohyb měl nezdalo. Musel jsem
zabrat kluky a koupil různé. Tak jsem se s masakem
většinou mluví spravil. Máme se někam sjít a koupit autobus.

24. I. 1934. Nedečle.

K autobusu jsme přišel přesné, ale byl tam pouze Adáa Hrado-
chová. Autobusy až na jednu byly plné. Jen jsme obsadili a s jistými
pochybnami čekali na příchod Laďky a Milače. Samozřejmě
první tak počká, když máme něco nezdalo. Reklo nám se všichni
se řešením v obecnici. Téhož dne za Dnešního náhoda v autobuse
opět kdo nikdo nemá možnost domu, aby se jelo na akademii
cesku a než jsme si všedomili co a jak, byli jsme daleko v lese.
Místo vzdalo svědomí, ale ostatním to všecky nezdalo, že
jsme Laďku a Šepka tak zadali. Projevilo to zastoupení všech na
to, když přišli počkat a ostatní, jsou-li chystá vzdoulosti nás na
akademii. Cesta jsme vylezl k autobusům a když byl praskl náš
jeden rázinek. Na této měl Adáa jedou rázobu. Rozhodli jsme
se vysíti v p. 11, aby chom dali oporailem příslušnost vzdoulosti nás.
Dávno před tím někdo náš Žáka Křenová a Žina Číževský.
Divně chování nekolikrát něž jsme jeli nezdali. Žesla byla kogumard.

Pod Tokem (835) nastavil nás p. městel Procháčka, když nahoru je nejporať houč a on protože jede domů. My jsme se nedali odrážit. Když si najistil návštěvní čopem a jel se. Nebylo to tak hezky. Do konce jsme tam chodvali. Na Boč jsme přišli po větším či menším počtu paříži v 1/1. Lidé byčáckého tam byl mocný káskup, takže choda byla do posledního koutku okrajkou. Moc se mně tam líbilo, protože to bylo níplné jako v horečkách. Za chvíli po našeho kjevili se našim rodinovým reakčním Lada a Repík. Teď separe jsme se dovedeli, když kamazad Repíkovi skončil lyže a když si ráno musel vylehnat opačně jine. Bylo jin pronimuto. Zároveň jsme si několik křistiánek a řeckoamericku a dali se na pochod domů. Tady jsme přes sjízdu na Toka. Bylo to obrovské. Absolvoval jsem ho jen se dvěma pády a to jen proložkou ruky přede mnou někdo lezl přes českou. V 5 jsme dojeli k Želenkovu a do Obecnice. Závěrkou jsme se tam velmi komfortně a dokonc i tančili. Repík jsem i k slupáku a vykonval jednu cigaretku. O naši obveselení se nejdřív postaral dle Hotel. Do autobusu jsem se dostal elegantním pádem po schodech i slyšetma a v 6:30 jsme přijížděli do svého lepšího místnosti rodiny Alm.

S připravou na pouť se vypadalo velmi hezky. Neměl jsem ani matematickou úlohu, ani jsem se nemusel filozofii

25. I. 1834. Ponaděl.

Samozřejmě matematickou úlohu neměl nikdo. Musel jsem

sám ji vypočítat přes hodiny, která byla jednou z největších pokroků svého věku matematických „geniů“. Pojítku jsem se naučil přes latínov a řečtinu, avšak vyvolán jsem nebyl. Zato můj díl poskydral o českém obraze hledy. Nedalo mi to a napomohl jsem, když mne bylo požádáno že k mrazi.

Raková mne zavádila na chodbu a psala k mni co má se mnou dělat, když komponice mám tak pessce. Bohužel jsem ji nijak poradit nemohl. Když jsem se mnoho myslil k čelo hledu dělat matematiku. Navell jsem dězepis a ona řekla dobré. Mohu k loko soudit, že českým hledem mít zážejepismi.

26. I. 1834. Uterý.

Den byl velmi pesely. O německé jsem se smál a o českému skonc tak, když jsem ani císl nemohl. Měl jsem se vš zdekal s Mladem, abychom si spolu na sr. Hosu lyčovali. Kdo nepravidl byl Mladek. Tak jsem říl sám a dočela se mi to libilo. Když pojíž jsem se ke konci dlel a dlel a dlel. K vedení říšel Čláka. Potom jsem říl ještě co Praxiske. Rozhodně jsem se nenechal.

27. I. 1834. Šededa.

Opravovali jsme latinskou komponici, kde jsem měl z auktoru myšlení, když jsem mohl mít všechno i. Zadostiučiněním mi byla i k kompozici české! Myšlení, když byla vzdoru co do vypracování a rozvedení obsahu. V Praxiske u. jsem chodil s Adou a Gacou.

Zádaříval, když se mu naskytla příležitost ke konání chemie, když je ale nepřijal. Močná, když by do bylo něco pro mne. Poslal bych nejake' by nedležit prýjny. Ada se kras nabídl, když mne opatřil pořádne lykačky iukarice a Drake. Dal jsem mu 25% a vydal jsem, co přiveze.

28. ledna 1884. Frálek.

Na škole se jíž mě nechala. Co se mne bývá, nemáme k mého drahého pouze k mramoru. V matematice rohal jen tak. Měl jsem všovsi jeden vteřeček, ale měl jsem čas mamečk se pouze slastí. Z rozhodnutí jsem psal tak krasopisné, když musel vyrobat jiného, když píše lepě. Při výstavě mamine přinesla různou poučnou cestbu. Ta se samozřejmě každou má mysl o českoslovanskou historii a marel jsem si tam jednu krásnou až zadušující. Kudl jsem ji objednal a marel. Přemýšlím naš půkrapila novou domácí cestbu a opakování. Česky jsem si přejítl domu. A Benešová mi říkála „Le bourgeois gentilhomme“ a ten veče jsem ho ještě přečítal. Velice se mne líbil.

29. I. 1884. Frálek.

Na školní frontě mě nově došla leluha mne dal karmáň k povídání, když se dělá v učebce, roze a všeck. Vyhral jsem tak říkavou, že mohu všechny jeho vzdálosti pořadit, aby stín mne nechvalali. Těl jsem opět po dlouhé době do knihovny. Knihovnici jíž brodu buvol, tak jsem se rád vracel. Vyhrajal jsem si original až Molíčový. Doma kudl jsem se dal do „Le malade imaginaire“ a sponzorová botička jsem ho přečítal do 24 hodin.

30. 1. 1937 Sobota

Dneskem konečně semestr a počínají potoleční zkázání, kvůjce výjimečné na ekoušku žáci. V 11 hodin se Čeněk s katalogem a kváčil se tak nestáhnout, když jsem myslel na nejhorší. Pak začal nejdříve směry. K mému největšímu pochvalu mohl dle mravu pouze drážďan, Kroček a Robuda. Když jsem konečně vyvedl čeněk a vlastnorábal jsem 3 drožky a vyznamenání. Dvojky jsem měl z českiny, matematiky a rodiny. Dečam si byly jisté malvědivé a dejeprisné! Nelepkou vyvedení měla E. Čibulková z 2 drožkami z českiny a matematiky. Z čeněk měl stejně se mnou. Prospadl Miláček z nejméně, jak se dalo předem očekat. Nejvíce mne udivila Robudova uspokojivá z mravu, která ji ještě nezakončena! Když nebyly ani překvapení ale každou spokojenou. Posledně jsem byl lyčoval na Švab. Prvňák jsem ve čtyřech domů a každal rodušku spokojeno zakončenou nad Karloupu vyvedením, které obzvlášť povídalo dvě čtyřky z matematiky a českopisu. Na košem jsem si koupil posvátný na všechno lykarský výled a pak jsem se dozvídal, že níkam neješu, že se jde hrubil.

31. 1. 1937. Neděle.

Teď jsem bylo na košo, kda nepotkám tam mého srdečka, ale kde možu být s ním. Doufal jsem, že bude aspoň na slavnosti, ale opět mne. Povídalo mi, že jela někam pěvce. Malinka mne upozornila pozvala ke svému filmu Charlie Chaplin, „A dívka záleskne se mnou....“ Teď jsem

s Adou Řealošným a moje se mne to líbilo. Dnešní rozevzetí se ale do počátku nesou jednostlivé části dosti odlišně vyzněly. Začínalo bylo například divadlem. Za mnoho všech vzdychalo: jeho nezabijou, ale mne to velice mnohdy nepřivedlo.

1. I. 1934 Pondělí.

Dopoledne se mi líbilo, že pojedeme na Bočku. Po obědu mohl jsem řešit matematiku. Byla to jedna z nejkrásnějších chvil mého osvobození. Když jsem došel k učebnici matematiky, měl jsem ji v rukou. On totiž nevzbuzovala žádostivou oduševnění, nebo dlečku, proslého toho pak celé počítání vyplňoval. Potom jsem byl na klavíru. Pojedeme sedly autobusem v 9 hodin károvou smějakou vypravován prof. Dr. Čedivíkem.

2. I. 1934 úterý.

Vstal jsem ležky v 7 hod. a spolil, že už nevrene, ale ještě roda. Nechal jsem se sám nijak myslit a v 7:30 jsem byl u autobusu. Výjimečně jsem byl první všechny dívky včas. Zdejší se přidružil s Michovským ke mně, a takto nejedouc. Když ale uviděli, že ostatní jedou východ, natahovali se pro pekna. Jenže jome až na Alianku a obvyklou cestou šli rozbourané na Boč. Upočátku to velmi klouzalo, ale brzy se rusk o svržly sněhové osvětlo a pak se i když všechny spadaly, jsem absolvoval bez pasti karviných mazáčkovosti. Na Boči jsem s vynaložením několika sil byl přemazal, ale bez vlastelného výpletání. Pak jome nastoupili otyklou cestou přes Tok k Želenkovu, do Obezemce. Pojedval jsem, až jsem vyskočil 2 stromky z pod-

rásky. Príšel tam taky Milda Poláček a radil jsem se s ním o chlumitum večíku. Celkem jsem ale nici nevzvedl. V říjnu jsme odstartovali domů, když jsem si před tím vždykdy obrysky pad slýkem po schodech až na silnici.

3. II. 1834. Česká.

Dopoledne jsem opět pracoval na říčníku a už Karla. Odpoledne jsem byl na klučisti.

4. II. 1834. Česká.

Dnes jsem říčnické dokončil. Odpoledne na klučisti byla krava, protože holky se nám stále rozmluvávaly. To mne moe dopadilo, pouvazku je sklon k tomu a člověk si tak když říči jakák kralky" pohyb na lete.

5. II. 1834. Česká.

Opravdu ně daje. Tak mne nebylo mne jmeno, mne říč s klučama kralky. Kdá dal dokončit parbu, ta pojedou zdejší na hřebel ke sv. Ivanu. Ja jsem, se ale nepřidal protože své domu mne naseplává, že se plasť mám mít.

6. II. 1834. Česká.

Prázdničny jsem jiz' ukončil a tak mne nechyba' mne se dívá na cajové odpoledne. Po obědě jsem karel k dovolené, abych se dovedel, jaká byla jízda. Moje si to nechvalil. Podívali jsme se spolu na sv. Korn a kassarili se u Lady. Tam jsem se

naadili, že půjdeeme sám kovat. Cestou jsme ještě povzvali Ladislava holku s jeho kamaraďkou. Kdo ale nepřišel, byl oni. Vlastně mám byl rád, že jsem se nechal kovat domů. Dno se totíž dalo jenom pouze bez kikenu a my jsme mohli plivou vylehlou maráček na skous. Konstatoval jsem, že je přece někdy kochání dobré! Ladovy hálky bylo odnesly.

7. II. 1837. Go' Neade.

Um nadíje, jsem se probudil do běloránu. Dostal jsem totíž, že na kočku se sejdu s T. Ale, jak jsem v nejsemnijším konfaktu mě dívce luskl, nedalo se tomu tak. Rovněž odpolečnu do Sokolovny na Dovruky říbeňek nepřišla. Dostal jsem si dobrě zahájení pouze na začátku. Pak byl kočový naštěstí. Tož jsem přesunul s rovn nadíji na přijemný tanec na horečkách večeře, když se budu proslavit na Dominiu.

8. II. 1837. Ponaučil.

Ve škole k našemu překvapení nám bylo oznámeno, že nejdí Česlina. Pakov' se asi něco stalo na lyžích. Od poledne jsem se hodil do parády a v 5^{1/2} jsem se přihlásil na Domina. Takže se dalo očekávat, nezádavalo se přesně. On řekl, že když jsem přišel až když se hancilo. Právě byla předlávka, když začala hrát fanfary. Když se poslal k lavi a pak zklamavě poznal, že to hrájí pamu cítiteli. Jinak to bylo moc peklo! Českou kresbu

jsem lanoil s Vandašovou mladší a k mocavskému jsem pracně
prémkluril Žíku Čudovitovou. Když jsem mohl, že jíž bude
prešlařka, nel jsem se nepřekvapil, když jsem do církevního a haučí-
kovat. Prešlařka ale nepřicházela a proto jsem jíž opět lanoil,
ovšem s lehčí kaprou. Zápsal jsem na konci písma a ta byla
do církevní. Ta ke svému říkání jsem si vypočítal, co mám jíž pouze
2 Kč. Kím víc jsem byl překvapen, když jsem v perukách objevil
5 Kč. Za činu jsem ovšem platil nemohl. Podruhé si vzkaz
vše peněz ssebou, prosor všechny domovníky tak dobré odpadnou.

9. II. 1854. Vlčec.

Na Suriášského vříčku jsem nešel. Za to jsem si pracoval
odpoledne i dopoledne. Doplňné jsem kapomělk napsal, že
včera byl jarmack aže jsem se nešel s T. Doprovodil jsem ji
domů. Na konci jsem si smíchal dali schůzku, ale na obrovu
se objevili její rodiče a bylo po ranném. Doprakovninač byla
v Lounech u babičky.

10. II. 1854. Vlčec.

Cestovna opět nebyla. Jinak nic nového.

11. II. 1854. Vlček.

Dnes byl slavnostní zahájen středočeský rozhlas, a matematika slavnostně učila. Drážďan měl řečnického vříčku a hudební a kumi-
nil se laskavě s sekvencemi a antiforami. Zapsal jsem se ho, co to

je. On mne odpověděl, že se ho zpirá v kostele a myslí, sín
že to je vyvstaveno. I francouzština jsem si půjčil manou
Lessona od Abbe Prévota a vclui a mne dří. Smíruvili jsme
se, že kříž půjdeme na Ruskinův náč.

12. II. 1834 Válek.

Na Ruskina nás má jít celkem deset. Odpoledne jsem
slibil, že prozradím Evu tak domu. V knihovně jsem očekával,
že sam kase přijdu až po malušku a půjčil mi několik
dejčířských knih. Nečekal jsem žádatku jsem pouze z
nplad. Chtěl jsem ~~zde~~^{zde} být. Poslal jsem žádatku se byl podívá
v bin. Počalo to, jak jsem nás ohromým krykem, o živé hod.
pokládaj. Bylo to celkem pěkné, ale nejmíň sem tam libila misión.
Prosto jsem tam kustali poří a když a když a když

13. II. 1834 Slovola.

O remízce jsem dostal ka užolu a psal přibramský průmysol.
Pohoda mi dnes našechně říčnické círcem a G. Husovi. Bylo
napísáno na prima antiquárném papíru a dokončil círcim
rukopisem. Samozřejmě to odnesl. Ja budu mít říčnické
až v pondělí! Co se býví le kroužky od Prévota, jak se mne slovola
libí, ale jinak hradina je slabostem a ha Weller.

14. II. 1834 Neudle.

Byl jsem na krátko na korzu a mluvil s F. Rečkem jsem jí, aby

přišla odpoledne na led, ale pak se khlub, prostoré byla se zastaven. Na klavíři jsem sehrál ve 4 pionýrské dny včetně knaných nepřátel. T. se tam růbce neobjevila. Mám takový dojem, že M. Prokópová má mne bere, ale led nemá na sekání než i čas.

Jedna keramika mne požádala, zda byl ji nenuvol překlán latinskou komponci, kterou budou mítí zítra. Už se domnívají, že okládat mnu' ještě sice anglickou latinku. Neček jsem si když svého pracoval.

15. 5. 1834. Pondělí.

O matinářce padaly koule jedna rádot. V lodi sám komponovali nepřati a tak jsem byl závaren naděje na ruky. Zabral. V poledne jsem odti pomáhal při karavodní prohlídce. Právě T. b. Z pár očistopisů jsem byl vyvolán a neměl jsem o čase ani zádat. Dopadlo to dobře; on totiž stále pomáhal sám. O čestine pak jsem přednesl své řečnické o „Keniku na horčensku“. Rovněž vyvolalo dosti vlnací a, jakž byl dojem, se dokončil ve středu. Snad jsem se co možná nejvíce snažil nezklamat, ale, jak jsem se pak dozvěděl, bylo to lepší, když jsem cítil. Takto přednesl o hruškovém moloru a kakoveni vše ukázoral na rytířem. Bohužel to musel zákonem cítit a přidomu něvolel, kam se díváte dival, zda do lidi nebo na výkres. Moc' mne, že kritika musela byt' pro mě dosláska.

času odložena.

16. II. 1934. Klasy.

Na ráhodnu jenom klid. Na němečku jsem ani nevark.

17. II. 1934. Škola.

Den kritiky mělo německého. Ku pozitivu se dopadlo dobře, ač je pravotopnou, tří am němčinu takovým se kluci nedají velkouš z svého klidu. Všechni prohlásili, že se muou souhlasí i s věnem Brakan. Čemuž jsem o přestávce mluvil o tom a ona pak při kritice vše opakovala po mně. Dál se vše líbilo, jen se zakonečně se ji nedalo. Celé odpoledne jsem dělal němečku.

18. II. 1934. ~~Škola~~ ll. Iválek.

Ve škole se nedála nic jiného než němečka. Není mi odpoledne museli dřevěl palec a dopadlo to dobře. Pak jsem i z českiny se mame nanejvýš překlid celé literatury. Děla to dojem, že prakticky den bude dost co dělat.

19. II. 1934. Pátek.

Všechno klid jen kluci se hrou českiny. Není se vrohovali, ač budu chodil ašpon jednou výdne do kavárny a někdo se kulečník. To pravě ve škole nám dovolili chodit do kavárny jen ve středu a v sobotu od 5 do 7. Tož domu na výdoby jsem tel s olejem, ale moc jsem se nebarvil. Vášpisy jsem psalován.

ka chvíli a tak jsem posou kibicoval při pokusu. Tedy kromě
máření jsem nebyl.

20. II. 1934. Chotová.

24. II. 1934. Chotová.

Rozbodoval jsem se, že nebudu kapisovat každý den, což se stalo
nýzké jen občas, když bude něco důležitějšího. Takže člověk by mohl
posílit svůj důvěru k tomu. A když máme sotví prof. Macounek při
filosofii, že malokarao dovede hrdy psychologické, když žádá
lidu v takovém případě popisuje pouze dej ať tak, jak se jen cínu
pozorovatel, a to nemá žádat námenu. Dnes je toto ples národního studenta
sva. Tohle vše správně vystihování, když Ples národního studenta.
Jdu tam, konvence otec je v děstivém rybníku. Kremmera to ovšem,
že ještě láska u N.G., naopak vědly roh nář. soci. Co se bývá mne
němí opravdu ke komu se přidá. České říše jsem velkou většinou
u národních soci., sečas sami smyšlejí mistraňský. N.G. zas, ač je to
strana i ro. kapitalistů, je silně národní, a tedy proškolnícká,
ponevadce pokládá říše za národní nezáležitost. Ja rájím se poklá-
dáním za Čech a současním se N.G., ale nemám ráda u této strany by
byli ocholci mne pokládal za Čech. Socialisté jsem mne opět sym-
patizují svou materiálivostí, ačkoliv jsem proti socializaci, která
ne skutečnosti kremmera nedocenění důvěrní práce. Mým idealem
by říše byla strana skutečné progresivních národních taková

až do výnejška neexistovala. Až přijdu do Prahy budu se muset pro některou z těch stran rozhodnout a to bude velmi říkání, neboť studenti na rodinu jsou tam politicky nesváření, ani jako vůbec, a to se mne protiví! Ažd' se obléču a přijdu naprosti Vendovu libuňku, kterou jsem na večeře smluvil.

28. II. 1837 Kralice.

Vendova ku pozdravu přišel ročas. Už jsem ihned k Brozkovovi, kde zatím přebývající měli zkoušku. Eva se snaží pořádat a představila mne hned svému společníku M. Dr. Ing. L. Klobucińskiemu. Rečla, že jsem nejlepší kluk ze školy a vše mne nazala mezi kolem ušl. Nel' jsem v úmyslu zváni k této s překrytým studentem Brožkem, když mni' obojí francouzsky, a tak možná subtil konverzaci. Jen ale, až mil' přebývající, m'ubec nepřišel, když ho bol' zuby. Jinak zváni byl tam bylo dno. O pěsávce jsem dál s Nínou Schuborou a se Zelenkem Černých a Ředitou. Provinnil jsem se sice proti abstinenci, neboť jsem fili jeans, knapkele ka červeným; dám všem řek. Tkoru jsem si dal, že budu opily, ale přesto mi to chutalo. Dokonce Eva pak prohlásila, že po každému douchku jsem si ohlé plý. Posluhu budu muset dát na to pozor, jenže to všebeč heke! Jinak naštěva byla celkem malá, 14 dnů! Přijdu mu tak bylo nedíly. Byl jsem i také přijemně počítán na své hledosti. Jeden student mne prozkouval, když mazán mazánku

35

1 vyznamenáni a Janouškova se 17. mne obavovala pro me'
„vedět mi“ jazykem. Tak jsem ani v 1/3 hodiny.

Ostatně i zbytek neděle xanechal ve mne pescej azijnu. Konrád Horák
mne prozradil, že to bylo jík před rokem usnesení navenku otec
do výbočí doho plesu, kdy mě kolo o mém prohlásil, když dobyl mě Čechem, i když
mne organizoval v N. P. To byla ostatně roda na můj mluvě. Ténu před
poledneum jsem s Adou Šámlí nejake holky na odpoledni proslakhu.
Smilovali jsem se s Vlastou, když když mi přejde Dušina Procházková, takže
přijde. Odpoledne jsem se už vydal a mluvil pro řečištu, a
pak ráno i s Vlastou někdy koulem do fotografu. Samozřejmě má takové
jednání koelobilo. Po biografu jsem si pak navštívili Vlastu a moe ji vymaďoval
aby to říkala i koulem osnovateli řečišta, s kterou jsem pochlebil mluvit
mluvit. Dala se rozhodnout, že je mne nebudou kval, ale já budu mluvit aspoň
s Vlastou, poněvadž stále prohlásovala, že řečišta má k tomu důvod a ona
mne musí dcerěl a pak se mne tak trochu libo. Proto jsem ji pak doprovodil
domů, ač jinak jsem se rozhodl aspoň trochu vzdálit.

3. III. 1837. Chráza.

Dnes byla večer přednáška v allianci aice & historických písniček
francouzských. Abych Emuě splnil její pozornost, xnamenávám jsem ji do
a pozval, aby přišla. Přednáška byla označena na Rhodin. Proto s ohledem na přebanskou přesnost dostavil jsem se
v 1/2. Vkrčím do mluvosti a mluvím kolem stolu po jedněl

poslal mi mladé dívky a tomu jí mne vyzvala p^r Bernicková, abych počkal do 9h. Když jsem řekl, "ani rvor" abych nešel tak brzy počasovu a každou si uřídil, k^to to byla pravidelná hodina pro různé dívky. Teda jsem si tedy vzdal v karárně a teda Illustration a dovedl se, k^te všechny přeoceně rodu my na kempěkou se locí svou stranou k rovníku obracenou směrem k východovýchozím. Vrátoši nad hrušto poznatkem jsem se dočkal 3 hodin a těž zaujímavosti své mimo menší puberální francouzky. Všechni starší si sedli kolem velkého stolu, pouze daleké sbronné clamy: Taknicková, Lilekova, Šedláčková a Černá si sedly k malému stolku vpravo. Tím se oršem vyloučili k francouzské konverzaci a já, také, poučoval jsem mne sedmou s nimi. Teda s nimi ještě jeden Němec, zdejší akademik, který mne skoro také jako já a toh jsem se s ním hrál. Ostatně jen tak houpali. Právě spokojen jsem oršem nebyl. Jednou jsem kladl jsem myšlenkem bylo, k^te jsem si přejal Gil Blaza, který je jedním z nejzajímavějších knih, kterou jsem kdy četl. Bohužel tisk knity je tak drobný, k^te mám rázem obavy, bych si nechápal ještě více očí.

5. III. 1834. Pašek.

Tento býden je opravdu velmi pekny! Ocenují to podle toho, kolik udatostí ho zpěvají. Tedy lokrál jich je opravdu dosti: v pondělí

Školní biograf: Za zámuček červánku, ve středu alliance, dnes Mozartův koncert a v úteru oslava marokanského prezidenta republiky. Dovídám se ve svém životním filozofii až k epikureismu. Ne rád k vzdádlovosti, ale maxim dodali přípravě zájiskům, kde ve mne vzbuzují pocit spokojnosti (Růžka) a mohu se opanovat. Ale malovík, aby nepřijemné dojmy neměly vliv na mou náladu. Až dorosnu se mi to dalo, vzdor různým obsáhlým opakovánímu věcí, kterým se musím nechat, abe budu malovorati k dejevismu, když mu se opis větce nenechám. Dnes tedy jsem se ve květi prvního, když putoval jsem na koncert filharmonie. Jako obvykle na smutečném setkání s Emou, pak se k nám připojila Kopceka. Máňa Gragorová se Stephanovou a Žemlik, který tam byl se svou Alenou, se k nám větce nepřidal. Koncert samy mne příliš nebarvil, ale byl velmi vystříhaný význam rozhovory na galerii. Ostatně, když ho hráli předtím mnoh myslí ještě jednou všechny si nevzdorovali, že jsem ho již slyšel. Dále věta oznamila Baumborová, že jsem nejlépe mohl nepravidelná slouzena k 50.443 správám, ale já to ještě nepokládám za obzvláštní výsledek.

15. III. 1934. Mlouky Poudík.

Též jsem se rozhodl, že s Národní jednotou mít nechat mít, aniž jsem počít Masarykovou a že mne nemám sympatiek. Malo se věřit, co budu studovat, rada práva nebo knihovnictví. Knihovnictví

je nyní velmi sympathetické ke svou důvodům: 1.) libeří se mne
 stejnokroje a byl bych velmi rád, kdybych se tak jednou v kysli
 modl objevil u Brünenskyho. To by konkali. 2.) Je to ramešluáu
 meavne mužem myslí neč pánicek, poněvadž je všechno
 hlasu tím, že troc' nové pokuby. Není jsou nerozhodní, protože
 se na to ohvají se slavoviska majeskovito. Uži se proto ponadí
 se svýcem Edou a pak se definisivně rozhodnou. V sobotu jsem
 měl jít na lykařský maskací ples. Ale chalil se to. V poledne
 přišlo parta, kteří zavítala p' Gulthová, maska prvníček, dcera a
 dcery Ely. Tak jsem dal u Gultkeho vůz do počátku a řekl kdo
 má. Byl bych vrovna dobré posílal různe lisy, ale dostanu ho
 až ve středu. Vyjeli jsme ve $\frac{3}{4}$ a vrátil sebou do Prahy i autem.
 Do Gulthová jel pouze dcera se manou. Byla tam jistěda Zda a Olga;
 poslední byla ovšem nejmíjennější. Záručce byla velká! O poklebu
 jsem večeřku a měl jsem se moc co dělat, abych se nemusal,
 když jedna paní kondolovala slovy: „Aby ten halich byl vyplán
 až do dnu!“ Pan rabín se nás stál rypával na krajší obec křesov-
 skou a divil se, kde obec nemá ve výboru, přivedl nás také ovšem
 do rozhaků. Tělu tomu jsem poprosil, aby se neplatila svých přibuzných
 jak p. Feuerer ředitel výškovských relexáren a p. Dubský, kteří
 je u Rosschildových relexáren obchodním rádištem, zda koninu
 sva neklesá! Těm případě, kde man žádálo mimo, studují

koružma nolana hukmistrov. Falova' se ne' spojil' aala nám
ode dneška do středy opakoval české drama a roman. To by se
člověk mohl k tomu zbláznit. V roboch mne' už dledeček postal 100% k nám.
Dosel jsem k zajímavému názoru na boženství, možnou
tak říci, že to je kyselina druh paulineismu a převlakování. Verím totiž,
že podkladem života organického ještě vlastní energie. Ta drží vše
hrádky a lela a projevuje se v působení úměry a myrojedců
souběžně stavajícího jedince. Je tedy kvíček vlastní energie
jako člověk, ale člověk má srdce a hlavně mozek lepe vyvinut
a tím schopnejší reálného výkonu důsledku. Tato energie je složena
z součástí reškeře energie vlastní ve smyslu fyzikálum a má
také také stejně vlastnosti: je ji také stejně množství. Z toho
vyplývá, že i když člověk nemá tak vlastní energie nemůže různit
něco. Může se přeměnit na jiný druh a tak postupně přejít
v jiného jakéhokoliv jedince organického a působit u něj život.
Myslím, že tento názor nemá tak správný a jsem opevnuji kvedou,
která ho měly vystřídat jiným.

Konečně jsem přečetl Gil Blas-a a jsem jím nadšen. Je to kultura
velmi vlivného při poznávání lidí. Nechal jsem ka dobu využívat
z něj předevšeli, že se nesmím stavět příliš rigorosum a dledeček
mne' ve svých návazech, i když jsou správné, pouze vede k násilně
velké kolise a nem' to k prospečku ani nocieli se celo-

nakouči ani jinu samyju. Neznamená to ovšem, že člověk musí být bezcharakterní, to ne, ale svého pověřeným přeče, poněvadž nemůže využít.

19. II. 1954. Pátek

Otak jsem si již narozeniny odbyl ve Šternberku. Práce přijemné nebyly poněvadž z českiny jsem měl na člověk známou opakování. Hoblu jsem osvědčil ve škole neuslal, ale ak do této jsem se ukázal. Potom leporelo mne všichni rádičky do parady. V 10 jsem se běžel na hejtmanskou pro-vládní list a vydali jméno s velkou ochotou, až jsem se divil. Za hodinu pojedeme do Brna, jde se dle mne na první samostatné řečování. Tamí Zámecková mne přejala další román od A. Maurois, jmenuje se Climats a velmi se mi líbí. Rozhodl jsem se opatřit si nějaký počádku k této a vypisoval si citátky a aphorismy a pod. a k nim ^{ukázka} krátké příček. Budu si je tak spíše používat a paklesklostně se svou známostí literatury pochlubit.

1. IV. 1954. Čtvrtek

Těle prácturní reliktovočení bylo ve známosti Brna. Byli jsme tam celkem 3 dny. Obydl se mi tam libil, ač měl ten dojem, že miž brabantské nebyly příliš nadšeni. Mluvil jsem se slyšením o svém budoucím zaměstnání a rozhodla se, že o prácturních půjčích na praxi do banky se nejdříve do Dráva Hejlové nebo

do Brna. Když jsem dorazil, zde byly již definovány dva hantky. To by bylo nájemnalo mě dle lat obchodní jednacího času. Dříve mi prošlo abych zároveň, co budu mít všechny, studoval práva. A co se mne týče, tak bych věděl kde nejaky ten doktorát mít. Rozhodně se však několik měsíců ženským písemem odmítl. Ta praxe jistě by mne aspoň na rozdílku dosud bránila a mimo to měla i významnou možnost naučit se dobré německy. Tím byl mohu užít program na nejbližšího doložku. O hnutí však vlastně ještě informace. Téža Olga poslala mne po Heinzovi oznámenou kanceláři. Proti všeobecnému ječeníku. Výpovídala jsem celou cestu sám a křížek až do Prahy. Tam jsem seho uchylal, pronášela otec byl stále nervosnější a stále mne říkal, když mán přidal a ubdal plyn až jsem byl k solo cely blázen. Tak křicel na všechny a jež seho myslí pánem všech existencí matinky a moje. Karel jak se dalo předpokládat liberal, že mání nejel, a když jsem měl a myslal se matince. Ta se moje klobila, protože se pak dovedela, jak si chvalil, že je mání doma. V úterý jsem ho učil algebru a sedma jsem všechno nekřicel a se neprchal, Karel když mne rozečlovat, řekl že ho ale křičíci je matinka, že je macecha. Nebudu ho asi učit vše. Proti klubům brněnským jsem si plně anděl. Ti se stále povídají a hádají. Heinz milivo to je stále velmi arrogantský až sensualist se chová a spoušť neutralní. Ubytce ale rozhodně chce, aby chomu se

správělili a myslím, že domů kdy nebudeš. Jsem příliš rozdilného povahy a charakteru a tedy rozhodně nemůžu být potenciální jak některému z jednouho všech. Ostatně oba dva lásí nemají pro mě žádat a mne příliš velké sympatie. Prostředek jsem jen dříváni každou a oni se proto na mňa klobí. Oni se žádají mě a řekne-li se jim o měkém, že je primus, je to pro mňa u nich dílem nežádoucímu využití času.

Vzpomínám si, že jsem měl v Karlštejně několik dní před odjezdem velkou nepříjemnost. Právě přijel z Prahy na prázdniny a měl jako obvykle svého povznesenou malodu. Když vystoupel z autu nechal sbohl si na slupáčku. Musel jsem ukončit, vráta jsem se k němu, a měl jsem matčiné. Tak když jsem odjížděl, skočil opět na slupáčku, ale uklouzl a spadl každý na dlažbu. Skoro jsem ho mohl přejít. Ale k tomu všechno samozřejmě nesel nebyl.

13. IV. 1834. Nitraj,

Teď všecky nám sbírá Eda naše ženu splatil. Měl přijet odpoledne vlakem, ale objevil se až v 6 h. Přijel totiž sněžákem známým a to s aerem 50. Řekl mi, že si právě v banee mohu vybrat kolektiv. Měl by se to nejlépe hodit v Karlovarských Várcích, kde bych se mohl začován důkladně počítat s něčím. O hudebnictví prozatím žádou informace nepříšly. K vedení jsme měli chvalně známé Samkovy hudeby, ale slyšeli moc

nesvědčily, protože druhý den mu bylo možné říci a dlečko
 odvezl autem do Prahy. Této noci pak zazvonoval, že zdraví
 dojel domů. V sobotu jsem cestou jeli na společenský náročný klubu
 "Příjemnosti", ale nemohlo jsem sehnat žádoucího společníka a
 a kůstkal jsem doma. Nakonec se setkal v Písku s krumlovským.
 Dovíděl jsem se mnoha kapitárních věcí! Tak v Brně byl po našem
 odjezdu velký kraval. Když totiž mají nejdle, když s nim
 nemůže nic vzdát. Když má něco, o nich něm říct slovo, když
 by právě vzbukovala učebna, a patří bratranci panovníkovi
 si berou k sedačce a mají na něj hodně svrchu. Pak je ma
 něco naneští. Tak letoš pan obvazník nejdle (je to studijně kolský
 profesor sklařského doktoračát) prohlásil, že je za lakových
 pomerančů nejdle nebudete. Ostatně jsou skleněná a teda nejdáštní, jak
 Heinrich je vysoko organický klub. Za druhého pan Dr. Pavel Clement
 dal svým rodičům na jeho, když je s nimi krajně nepohojen.
 Jak mohou na něm žádat, aby nejdle právě svým členům
 otevřel a zakočil se do lakového hukadla (Krumlov!), když byl
 tak laskav a zkrátil svou mediceinskou studia na 10 let,
 aby jim nejdle pěstoval?!! Dej Buč, abych tak huboko morálku
 neklesl! Ta zákon jsem protlaněl cestou odpoledne na Barrandovo
 vr. Ale odpoledne lakování mi valně nesvědčí a hlavně, když
 jsem ve společnosti hochů, kteří se ke všecku sil snáší, vyloučili

všechny řeči v den svatého mysl. Taková' neč před holkami
mne velmi slabi! Když tuk je solo tak mne každobyčí, mohu
počkat až budeme kluci mezi sebou. V pondělí jsem byl dozvou-
řen do konference opět v klidném vědomí vykonané povinnosti
očekávané její výsledek. Matušky píscevné buršou v posledním
dennu téhož měsíce a ústně vnučou 7.8. a Berouna na předáv-
nici hana ředitelka berounského reálného gymnasia. Jeho
shorem je čeština a němčina.

30. IV. 1884 Blat.

Přesunek jsem na sedla odložil a nebyly celkem tak dle. Njivice nás
prodal starý Krmec. Dba ova překlad, latinský i řecký byly na nás
poměrně dobře řečeny. Řečtiny byl kus Herodota, cestu menšího než
a z latiny nějaký fragment ze Gallusia. I při německé jsem dílak
překlad, ačkoliv odti mne řekali, že budu psát volně a významem,
jakouskoalu česlovakem; jednak jsem to mnohem počítal a pak jsem
čheł klubkum ještě na posledních řečích k rukli. Při češce jsem
měli na výbranou: rozbor jedné Románské básni, o vzduchoplav-
bě a o českém odboji za války. Samozřejmě jsem psal o vzduchoplav-
bě a na rovině násilně morý způsob obcany Čech, tolik aby nepřítel
byl vlněn až po hraniční horskou odkláněl, mne návrat a pak
knižecu. Rozbalim jsem se dorečeli, že na češce nemá nikdo
nedostatečné a že při latinské i velmi dobré rádi dělali chybky.

Václav se vyskytovalo hodně coby a byl konkajek skua, feselé hlavně u Drážďan a Dobrudy. Všechni profesorové byli velice ohleduplní, vyjma st. Němců, kteří, jak se říká, nevěděli jakým způsobem se kachoral. Včela začal epizodem následovním shubou včetně.

Doufajme, že sponzor boží a p. profesorů se doba naplní. Pak sebral obalku s témamaterní a řekal pečet kardiu pod nos. Celkem byl to krátký čas lenosému, neboť od poledne nám nedělalo. Celý jsem celý den dělal krvky až domlu do včera. Potom jsem tam přišel jít dopisy, které mě mají některí rozhodnutí, což po malinách. Vybírá k němu, že jeho pisatelské součinné obležily, myslí, že jsem Němec. A říká broučí, že Čečel (=čsl. slávní předst. české národnosti) je i známostech cizích jazyků a může dosti dobře uchytit jako hulvák. Tak huelu si volit měl právě a hulvictvím. Včera tu byla malinová příselkyňa Jenny Želinkové. Dostal jsem toho, že malinka povídala jisté řeči Kavkovou a tyto řeči daly jsem zavést upřímně zájem na Odklik. Když jsem v parku myslala všechny přimule a sasanky a jaterunky, jeli jsme k nám. Soprovodil jsem jí jako „panebu“ a byl jsem rád sám sebou i s ními velmi spokojen.

28. 7. 1934. Sobota.

Dnes byl poslední den školy. Nic se, nedělalo a kacholy si jsem kachal. Prichel i pan ředitel a 1/2 hodiny nám přednášel. Vykládal také, že kardiu z mojí pečetí uvalil a já jsem se diskretně usmíval. On si

bylo povšim a ihned vykládal, že muž přidali také. Dostal jsem se
 o hodinu později, když jsem se dorazil, že mám o drožku z červené
 na výročním vysvědčení mě. Ale dospadlo to celkem dobře, neboť
 všichni byli připuštěni k maturitě. Nejdří se maturitě jíté dost, ačkoliv
 o písancech stále něco deklamoval. Definitivně nemůžu jíté už. Nejvíce mne
 ale zlobí, že kluci se mi stále vyplatrají, klenou slásky mě mohu vypla-
 covat a chléjí si je ode mne půjčit. Je to až nesnydatelné, když se pomyslím,
 že jednalo už se o nějaké obsahy a já posreboval k tomu knížky, když
 mysleli, že už jich mám napsanou všechnu, nepřejíčili mne už.
 Libí se mi rukou někdo nesnydat, je prof Libušovou nevymýje. Ta když
 mave ruka, aby nasi je zavolala na Valdek a já pak jíště rátil pro Černic-
 kou a Venušku. To známěna b' jízd, kde by plakali všem nasi. Když tot-
 lek jsem také dostal dopis a sice od p' Hercy Kuckové, která byla jakousi
 mládžinu na Cumberlandu. Samozřejmě, že si na mne vzpomněla,
 až když něco ode mne posrebovala. Chce totiž vedet, jakým způsobem
 by mohla rozmítat nás prospeky svého řečenku. Zapomněl jsem
 počítat, že naše tableau je rozstaveno u Gingera a že se mne moc
 líbí!



